Mechanizm krzywkowy (cz. 2)

Rys. 1. Mechanizm krzywkowy: a) schemat ideowy, b) prosty model w programie SolidWorks

SolidWorks - model

Otwórz istniejący plik złożenia wykonanego wg *Instrukcji 2*: **p1** – podstawa; **p2** – krzywka; **p3** – popychacz

SolidWorks - badanie ruchu

- 1) Utwórz nowe Badanie ruchu oraz włącz moduł Motion
- 2) Na pasku narzędzi **MotionManager** zmień tryb badania na **Analiza ruchu** (rys. 2)
- 3) Ustaw początkowe położenie mechanizmu i w drzewku badania wygaś wiązanie krzywka
- 4) W zamian dodaj **Kontakt** między obiektami bryłowymi **p2** i **p3** (rys. 2). Uwzględnij tarcie suche, wybierając dla obu części ten sam rodzaj materiału **Steel (dry)**
- 5) Dodaj do układu Siłę obciążenie popychacza o stałej wartości Q = 120 N
- 6) W podobny sposób dodaj moment obrotowy o stałej wartości *M* = 1500 Nmm
- 7) We Właściwościach badania ruchu zwiększ liczbę klatek na sekundę do 500
- 8) Przeprowadź symulację 2-sekundowego ruchu układu. Jeżeli mechanizm nie jest w stanie poruszać się w sposób ciągły, w kolejnych próbach stopniowo zwiększaj wartość momentu M (np. co 200 Nmm) aż do uzyskania pożądanego efektu

- 9) Wykonaj następujące wykresy:
 - położenie y środka masy p3 w funkcji czasu
 - portret fazowy dla środka masy p3 prędkość vy w funkcji położenia y
 - położenie kątowe i prędkość kątowa p2 w funkcji czasu
 - całkowita energia kinetyczna **p2** i **p3** w funkcji czasu
 - siła kontaktowa między p2 i p3
- 10) Na podstawie wyników oceń, czy ma miejsce okresowość ruchu układu (z pominięciem fazy początkowej) 11) Dodaj do układu kolejno następujące elementy:
 - Sprężyna (liniowa, współczynnik sztywności k = 0.2 N/mm, długość swobodna L_{s0} = 80 mm) pomiędzy p1 a p3 (rys. 1a oraz rys. 3a)
 - Grawitacja (wzdłuż osi Y, w dół) siła ciężkości dla poszczególnych części będzie zależała od gęstości przypisanego im materiału
- 12) Zbadaj wpływ nowych czynników (pojedynczo) na dynamikę mechanizmu (animacja, wykresy); zwiększ wartość *M*, jeśli pełne obroty krzywki są niemożliwe do wykonania
- 13) Przeprowadź symulację ruchu układu z dwoma nowymi elementami aktywnymi jednocześnie
- 14) Wykonaj wykres siły reakcji działającej na p3, pochodzącej od sprężyny
- 15) Na podstawie wyników oceń, czy ma miejsce okresowość ruchu układu
- 16) Zamień sprężynę liniową na nieliniową (wykładnik wyrażenia sztywności sprężyny równy 3, współczynnik sztywności $k' = 0.0001 \text{ N/mm}^3$, długość swobodna $L_{s0} = 80 \text{ mm}$; zob. rys. 3b)
- 17) Sprawdź, jak zmiana charakterystyki sprężyny wpływa na dynamikę układu (w tym siłę reakcji)

Rys. 3. Sprężyna działająca między podstawą a popychaczem: a) model w SolidWorks (widok z boku),
b) charakterystyki sprężyn – liniowej dla k = 0.2 N/mm (linia ciągła)
oraz nieliniowej dla k' = 0.0001 N/mm³ (linia przerywana)